

—ума. Двѣтъ тѣя хубости съборани наедно, нито врѣмято, нито болестъ-та не можи ты развали.

Жѣнѣ доблю кто бѣрацетъ, дражайши ѣсть каменѣа многоцѣннаго таковаа. Дерзаетъ на нѣо сѣрдце мѣжа ѣа. Дѣлаетъ ко мѣжѣ своемѣ благоаа во всѣа житіѣ.

(Притчей гл. 31, ст. 14.)

Жѣнѣ ко разѣмнаа благословѣна ѣсть, страхъ же Господень сѣа да хвалитъ.

(Притч. гл. 31, ст. 32.)

Тыя твои толко добри мысли драгая ми първа съпруго Добро! мя направихъ, безъ да та позная, да та обикна толко, щото, отъ сега нататкъ азъ ще сѣ имамъ за благополученъ, и неще са надѣя за никакво промѣненіе помѣжду ни. Дойди! да са радваме днесъ наедно съ сестра ти Грозданка, за добрата ни сполука и за щастіето ни, съ кое милостивый Богъ днесъ ни увѣнча.—Днешныйя день давно е за нази ново начяло на новъ блаженъ и щастливъ животъ, утвърденъ чрѣзъ свѣтата любовь, дори до гдѣ ни гробна дѣска хлопне.

И тѣя като изрече Князьтъ я прегърна и я введе въ палатътъ си, дѣ живѣяха въ сѣтни врѣмена съ безкрайна вѣрна любовь, тѣй щото сичкы минжли злочестія и горчивины ты забравихъ чрѣзъ сладкый и спокойный животъ, кой бѣ пѣленъ съ весели дни.